

השתדלתי בתורה על ידי בני אחד, שאני הכנסתיו לבית رب ובללו הרוחני בתורה. אמר רבי חזקיה, אם על ידי בנו - טוב הוא. אבל הדבר שאנו בו, אני רואה של מקומות אחר רוצח עלות. אמר אותו האדם, אמר דברך, שלפעמים בתרמל העני תמצא מרגלית.

אמר לו פסוק זה שאמר שלמה. סח לו. אמר לו, וכי (כמו) במה אתם נפרדים משאר בני אדם שלא יודעים? אמר לו, ובמה? אמר להם, על זה אמר שלמה פסוק זה, ולא אמר זה מעצמו כשאר אותם דברים, אלא חור על אותם דברים של טפשי העולם שאומרים כן. ומה אומרם? כי מקרה (בנין) הקדום ומקרה הבהמה וגוי. טפשים שלא יודעים ולא מסתכלים בחכמה, אומרים שהעולם הזה הולך במקרה, והוא קדוש ברוך הוא לא משגיח עליהם, אלא מקרה (בנין) האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד וגוי.

ובשלהי מה הספק בטעפשים הללו שאומרים זאת, קרא להם בהמה, שהם עושים עצמן בהמה ממש מושום שאומרים דבריים אלו. ומהן לנו? הפסוק שעלייו מוכחת, שכתוב (קהלת 5) אמרתי אני בלבבי על דברת בני האדם? לברם האלים ולראותם שהם באהם מטה. אמרתי אני בלבבי על דברת בני האדם? על דברם האלים ולראותם שהם באהם מטה להם. אמרתי אני בלבבי, וחשבתי בזה להסתכל על מה? על דברת בני האדם, על אותו דבר טפשות שהם אומרים לברם האלים לברם, ולא יתחברו ימד עם בני אדם אחרים שיש להם אמונה, ולראות שהם באהם מטה להם.

ולראות בהם אומרים בני אמונה את בני האמונה בדעתם שהם באהם ממש, ודעתם באהם. מה להם - בלבם, ולא להכנס את בני האמונה בדעתם

ידוי דחדר ברי, ואני עיילית לייה לבני רב, ובגיניה רוחנא באורייתא. אמר רבי חזקיה Ai על ידא דברך, טב הוא. אבל מלה דאנן ביה, אני חמיןא דלאתר אחרא בעי לאסתלקא. אמר להו בר נש, אימא מלה, דלזמנין באפריקסטא דעניא תשכח מרגניתא. אמר ליה האי קרא דאמיר שלמה, סח ליה.

אמר ליה, וכי (ג"א בפה) במה אתה פרישן משאר בני נשא דלא ידע. אמרו ליה ובמה. אמר לו, על דא אמר שלמה האי קרא, ולא אמר האי מגרמיה, כשאר אינון מלין. אלא אהדר אינון מלין דטפשאי עלמא דאמרי ביה, ומאי אמרי. כי מקרה האדם ומקרה הבהמה וגוי, טפשאי דלא ידע ולא מסתכלן בחכמה אמרי דהאי עלמא איזיל במקרה, ורקודש בריך הוא לא אשכח עלייהו, אלא מקרה האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד וגוי.

יבד שלמה אסתכל באליין טפשאיין דקאמרי דא קרא לו באהמה, דאיןון עבדין גרמייהו בהמה ממש, בגין דאמרי מלין אלין. ומונן. קרא דעתליה אוכח, דכתיב, (קהלת 5) אמרתי אני בלבבי על דברת בני האדם לברם האלים ולראות שהם באהם מטה. אמרתי אני בלבבי וחשייבנא בהאי לאסתכלא על מה, על דברת בני האדם. על ההוא מלה דעתשותא, דאיןון אמרי לברם האלים בלחוודיהו, ולא יתחברו בהדי בני נשא אחרני דאית לו מיהמיןותא, ולראות שהם באהם מה להם?

ולראות בהו אינון בני מיהמיןותא, שהם באהם ממש, ודעתייהו כבעירא. מה להם בלחוודיהו, ולא לאעלאה לבני מיהמיןותא שהם באהם ממש, ודעתם באהם. מה להם - בלבם, ולא להכנס את בני האמונה בדעתם